MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM

Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh. Seite 270v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26825
Copyright: Admont, Benediktinerstift

De pe[ni]tentione adam

Adam & eua quando expulsi
sūt de paradyso fecerūt s[ib]i ta
bernaclm̄ & fuerunt .vii. di
es lugentes & lamtantes p̄
magna tristicia. Post vii. autē dies
ceperunt esurire & querebant escā
ut manducarent & n̄ inueniebant.
Tunc dixit eua adadam. Dn̄e mi
esurio. Vade quere nobis q̄d man
ducem⁹ forsitan respiciet & misere
bit nobis dn̄s ds̄ & uocabit nos in
locū q̄ p̄ius eram⁹. Et surrexit adā
& ambulauit .vii. dies omnē t̄ram
illā & n̄ inuenit escā quā habebant
inparadyso. Et dixit eva adadam.
Dn̄e mi fac me utinā moriar: &
forte intr̄oducat te dn̄s ds̄ denuo
inparadysū quō ppt̄ me iratus ē
t̄ dn̄s ds̄. Vis interficere me ut mo
riar: Et forte intr̄oducet te dn̄s in
paradysū q̄a ppt̄ meā causā expul
sus es inde. Respond adā. Noli eva
talia dicere. ne forte aliquā it̄um
maledictionē inducat in nos dn̄s
ds̄. Quom̄ pot̄ fieri ut mittā ma
nū meā incarnē meā. s; uiuam⁹
& queram⁹ nob̄ unde uiuam⁹ & n̄
deficiam⁹. Et ambulantes quesier̄
viiii. dies & n̄ inuenerūt sic̄ habe
bant inparadyso. S; sic̄ tantū in
ueniebant. q̄d animalia edebant.
Et dixit adā adevā. Hec autē t̄bu
it dn̄s animalib⁹ & bestiis ut edant.
nobis autē esca anglica erat. S; iuste
te & digne plangimus ante 9spec
tū d̄i q̄ fecit nos. Peniteam̄ peni
tentia magna forsitan indulge
at & miserebit̄ n̄ri dn̄s ds̄ & dis
ponet nobis unde uiuam⁹. Et dix̄
eva adadā. Dn̄e mi dic m̄ q̄dem
penitentiā & qualit̄ peniteam.
Ne forte laborē nob̄ imponam⁹
quē n̄ possum⁹ sustinere & n̄ ex
audiet p̄ces n̄ras & auertat dn̄s
faciē suā anob̄ q̄a sic̄ p̄misimus
n̄ adimpleuim⁹ dn̄e mi q̄ntum
cogitasti penitere q̄d ego induxi
t̄ laborē & t̄bulationē. Et dixit
adā adevā. Potes tantas facere
ut ego. s; tantas fac ut salueris.
Ego enī faciā .xl. dieb⁹ ieiunans

tu autē surge & uade adtygris
fluuiū & tolle lapidē & sta sup eū
inaqua usq; adcollū inaltitudine
fluminis & n̄ exiet sermo de ore
tuo q̄a indigni sum⁹ rogare dn̄m
q̄a labia n̄ra inmunda sūt de ligno
illicito 9tradicti. Et sta inaqua .xl.
dies. Ego autē faciā inaqua iorda
nis .xl.vii. dies. forsitan miserebit̄
n̄ri dn̄s ds̄. & ambulauit eva ad
tygris flum̄ & fecit sic̄ dixit ei adā.
Similit̄ ambulauit adā adflumen
iordanis & stetit sup lapidē usq;
adcollū inaqua. & dixit adā. Tibi
dico aqua iordanis 9dole m̄ & se
grega m̄ omīa natantia que inte
sūt & circūdent ac partē lugeant
mecū. Non se plangant. s; me. q̄a
ipsi n̄ peccauerūt. s; ego. Statim
omīa animantia uenerūt & cir
cūdederūt eū exaqua iordanis
& steterunt abilla hora n̄ agen
tes cursū suū. Et transierūt dies
xviii. tunc irat⁹ ē satanas. & t̄nsf
figurabat se inclaritatē anglor̄.
& abiit adtygrē flum̄ adevam &
inuenit eā flentē. Et ipse diabolus
q̄si 9dolens ei cepit flere & dixit
adevā. Egredere de flumine. &
de ceto n̄ plores iam t̄isticia & ge
mitu. Q̄d sollicita es tu & adā uir
tuus. Audiuit dn̄s ds̄ gemitū ur̄m.
& suscepit penitentiā ur̄am. Et nos
omīs angli rogam⁹ p uobis dep̄can
tes dn̄m & misit me ut educerē
uos de aqua & darem uob̄ alimtū
q̄d habuistis inparadyso & p quo
planxistis. Nunc ḡ egredere de
aqua fluminis. & p̄ducā uos inlo
cum ū paratus ē uictus ur̄: hec
audiens eva credidit & exiuit
deaqua fluminis & caro ei⁹ erat
sic̄ herba de frigore aque. Et cū
egressa eēt cecidit int̄ram. Et ere
xit eā diabolus & p̄duxit eā ad
adam. Cū autē audisset eā adā &
diabolū cū ea. exclamauit cū fle
tu dicens. O eva o eva ū opus ē pe
nitentie tue. Quom̄ it̄um ab adu
sario n̄ro p quē alienati sumus
de habitatione paradysi & le